

ÅRSBERETNING 2019 · ESBJERG KUNSTMUSEUM

ÅRET GENERELT

På Esbjerg Kunstmuseum kan vi se tilbage på 2019 som endnu et ambitiøst og succesrigt år, kunstfagligt og økonomisk, men også et år, hvor planerne om et nyt kunstmuseum blev skudt ud i fremtiden. Trods kommunens løfte om en byggegrund til dette visionære projekt, som partiledere hele tiden (og også frem mod budgetforhandlingerne i 2019) har udtrykt stor begejstring for, valgte politikerne alligevel at reservere 50 mio. kr. alene til en omskabelse af Fiskeri- og Søfartsmuseet. Kunstmuseet fik ingen bevilling til detailskitsering, og løftet om en byggegrund blev brudt. At skulle læse dette i avisen var ikke blot meget overraskende. Det var ret chokerende.

Inden da havde undertegnede skitseret en udviklingsplan for museet i Havnegade, "Mens vi venter". Med disse nye udmeldinger blev den i høj grad videreudviklet og stod lige efter årsskiftet som et færdigskitseret vision for en række spektakulære opgraderinger af kunstmuseet, der ikke alene bryder grænserne mellem inde og ude. De vil også på overraskende og meningsfyldte måder forene det, folk fremover vil kunne opleve helt ud på gadeniveau, med det, der venter dem indenfor. De vil trække museets profil skarpt op og gøre den synlig. For gennem enkle kunstneriske og arkitektoniske greb vil disse opgraderinger åbne kunstmuseet ud mod byen og fungere som dragende blikfang, der vil give Esbjerg Kunstmuseum en tydeligt aflæselig, selvstændig identitet som et kunstmuseum, der sætter museumsgæsten i centrum, lader den enkelte opleve, hvad det vil sige at se, inddrager publikum som medskabende og byder på storstilede udstillinger med kunstnere i verdensklasse.

Skulpturgården omskabes til et udendørs fleksibelt udstillingsrum for kunst, der ændrer udtryk, afhængigt af hvilken synsvinkel, den sanses fra. For alt vil også kunne ses fra taget ud mod havnen, som med adgang fra skulpturgården inddrages til projekter, der skabes af vindens bevægelser og de lyde, den kan fremkalde. Yderst i skulpturgården opføres bl.a. en prismepavillon, hvor man indefra vil kunne sanse lysets brydning og udefra, på gaden, lyskunst reflekteret igennem prismerne. Således vil museets måde at fungere som æstetisk laboratorium for både kunstnere, forskere, publikum og os selv med disse udendørs nyskabelser nå langt uden for museets mure.

Indenfor kunne dette i 2019 opleves i både den første og den anden del af vores *Wunderkammer*-trilogi. Og i alle årets særudstillinger kunne man se, at vi satte nye standarder for, hvordan udstillingen kan anvendes som medium til både at fremsætte nye teser som visuelle argumenter, sætte samfundsrelevante problemstillinger på dagsordenen og involvere publikum.

Forskningsmæssigt afsluttede vi sidst på året dels et kunstvidenskabeligt treårigt postdoc-projekt om selve kernen i museets samling, den konkrete kunst, og dens sociale potentiale. Vi fortsatte samarbejdet med postdoc Tone Roald (Københavns Universitet) om et nyt treårigt projekt, der beskæftiger sig med æstetisk erfaring og undersøger, hvordan oplevelser med billedkunst påvirker os. Ligeledes fortsatte vi det kunstvidenskabelige og publikumsundersøgende forskningsprojekt, der er integreret i *Wunderkammer*-projektet.

Inden for formidlingsområdet lagde medarbejderne store kræfter i at etablere et nyt 5-årigt projekt *Kunst for livet*, der har til formål at give børn fra vuggestue til og med indskoling vedkommende og blivende oplevelser med billedkunst, som kan få betydning for deres kreativitet, læring og livslyst – deres måde at tage verden til sig på.

Også det inciterende krydsfelt mellem billedkunst og andre kunstarter, som museet har været engageret

i siden slutningen af 90'erne, blev opdyrket i flere synæstetiske og interaktive projekter for publikum i alle aldre. I tilknytning til de enkelte særudstillinger gennemførte vi desuden workshops og inddrog i det hele taget publikum som medskabende på forskellige måder.

Erhvervelsesmæssigt blev samlingen efter ansøgninger tilført 16 værker, der fornemt komplementerer de hovedpositioner, som kendetegner museets samling.

Også økonomisk endte 2019 med et flot resultat. Det beløb, vi af vores ordinære driftsmidler afsætter til vores kunstfaglige arbejde – udstillinger, forskning, formidling og erhvervelser – voksede atter yderst tilfredsstillende med hele 1150% i ekstraordinære tilskud. På grund af denne store opbakning til museet fra såvel virksomheder som dem, der administrerer fonde og kulturministerielle puljer, og på trods af de voldsomme nedskæringer i museets driftsbudget lykkedes det at fastholde museets stabile økonomi med et regnskab, der udviser et mindre overskud, hvilket især skyldes de store, øremærkede fondsbevillinger, men også vores nødtvungne tilbageholdenhed med omkostninger inden for erhvervelser og udstillinger.

Både udstillinger og formidlingsmæssige aktiviteter nød de nationalt dækkende og de lokale mediers store bevågenhed. Det gav os hver gang sendetid i æteren og såvel meget positive anmeldelser som artikler. Og således nåede Esbjerg Kunstmuseum og samtidskunsten atter ud over kommunegrænsen.

UDSTILLINGER

I årets første måneder kunne man stadig opleve den første udstilling i museets *Wunderkammer*-trilogi, for hvilken vi modtog Bikubenfondens udstillingspris *Vision* i 2017. Med prisen honorerer fonden en visionær idé, som "kan skabe rum for nytænkning af udstillingsformater med kunsten i centrum". I vores vindende projekt, der realiseres over fire år (2018-2021), gentænker vi det klassiske wunderkammer som aktuel udstillingsform, hvor kunsten bl.a. bringes i samspil med naturvidenskabelige forsøg på at skabe forståelser af verden. Denne grundlæggende opfattelse af, at viden er en tværfaglig disciplin, anerkendte juryen, der ligeledes fremhævede, at vi involverer publikums egne erfaringer og forestillinger som en del af kunstoplevelsen og dermed tænker kunstinstitutionen ind i en verden, hvor mennesker er levende individer og kollektiver – ikke bare museumsgæster.

Wunderkammer 1 – flydende form var arrangeret i nært samarbejde med professor i fysik ved DTU, Tomas Bohr, og bragte således billedkunsten i tæt forbindelse med fænomener inden for Bohrs forskningsfelt, fluid dynamik, der undersøger væskers bevægelser. I mørkmaledede labyrintiske udstillingsrum ventede der overraskelser om hvert hjørne, og man kom meget tæt på den kunst, der var valgt til Bohrs dragende fem eksperimenter – forsøgopstillinger, som publikum blev inviteret til at deltage i. For eksempel kunne man nærstudere, hvor overraskende mange former noget så dagligdags som en hvirvel i et badekars afløb kan antage. Billedkunsten heromkring havde på forskellige måder med dette fænomen at gøre, således at man tydeligt kunne sanse, hvordan kunsten og videnskaben begge forsøger at udvide vores billeder af verden.

Sidst på året åbnede vi seriens anden Wunderkammer-udstilling, *Mirabilia*. Den var kurateret sammen med den amerikanske billedkunstner Mark Dion og udgjorde samtidig en omfattende solopræsentation af denne velanskrevne internationale kunstners værker, som hver især er modelleret efter 1500- og 1600-tallets wunderkamre. Dengang rummede de encyklopædiske samlinger af objekter, etnografika, kunst og kuriositeter, der endnu ikke var kategoriserede efter de faggrænser og inddelingsprincipper, som siden blev defineret. Installeret i markant farvesatte labyrintiske rum udgjorde Dions spektakulære installationer tilsammen ét

samlet, opdateret wunderkammer, der rejste spørgsmål om, hvordan dominerende ideologier og samfundsinstitutioner former vores forståelse af historien og naturen – af vores viden om den verden, vi lever i. Samtidig gav flere af hans værker os mulighed for at se det smukke og forunderlige i helt almindelige, banale hverdagsobjekter. Eksempelvis kunne man i den publikumsinddragende installation *Memory Box* gå på opdagelse i hundredevis af ophobede æsker og dåsers indhold. Gamle småting, der engang har tjent et formål, vakte – som en form for erindringsgenerator – minder og fremkaldte indre billeder hos de fleste, når man undersøgte dem nærmere.

I begge Wunderkammerudstillinger søgte vi således at forene billedkunsten med fænomener og verdener, som vi alle er fortrolige med, for at bringe kunsten sammen med publikums livsverden, således at den kan få eksistentiel betydning for det enkelte menneske.

Imellem disse to projekter præsenterede vi Jytte Høys omfattende soloprojekt *Side by Side*, som Statens Kunsthøjdepension valgte at præmiere. Ældre værker blev her installeret ikke blot sammen med helt nye arbejder af kunstneren, men også side om side med værker, som Høy havde valgt fra museets samling; disse forlængede så at sige hendes eget arbejde gennem de nye visuelle og strukturelle forbindelser, der opstod. Men i denne proces fik museets værker også nyt liv ved at blive indsat i uventede sammenhænge, der brød med vante kategorier, etablerede hierarkier og gængse måder at arrangere udstillinger på. Samtidig inddrog kunstneren publikum både kropsligt og mentalt ved for eksempel at opfordre de besøgende til at indsende bud på et foto med ternede strukturer, der fremover skulle indgå hendes værk *Det ternede fællesskab*, som museet erhvervede til samlingen fra udstillingen.

I museets rum for eksperimenterende kunst viste vi samtidig *Bevidstunderbevidst*, hvor vi i en dunkel, labyrintisk rumstruktur havde bragt en lang række værker fra museets samling sammen med nogle udvalgte installationer fra *Wunderkammer 1*. Med disse særlige sammensætninger satte vi fokus på den menneskelige underbevidsthed og tematiserede vores drifter, angst og indre dyb. Ved særlige stationer havde museumsgæsterne mulighed for selv at eksperimentere med de temaer og ideer, som man kunne opleve i værkerne. Og således lagde vi op til stærkt personlige oplevelser, der vekslede mellem fordybelse og fortolkning, mellem interaktion og muligheden for at lære noget nyt om sig selv og de værker, man måske troede, man kendte.

Den årligt tilbagevendende *Håbeperiode* blev som altid indviet på de dødes dag den 2. november – denne gang med en landsindsamling til et *Håbetårn* på Esbjerg Strand i nærheden af det sted, hvor et nyt Esbjerg Kunstmuseum efter planerne skal opføres. I samarbejde med Esbjerg Kommune opstillede vi og billedkunstner Eric Andersen et byggeplads-skilt med skitser til glastårnet og håbesymboler. Indenfor på kunstmuseet etablerede vi en håbeinstallation, hvor Pandora befandt sig med sit skrin i tre versioner sammen med arkitekttegnede skitser til tårnet, pressemateriale og en indsamlingsboks. Samtidig befandt de efterhånden velkendte *Håbesteder* sig atter i den virtuelle verden – på facebook.

Alle årets udstillinger og projekter var planlagt, arrangeret og produceret af Esbjerg Kunstmuseum i nært samarbejde med de involverede kunstnere og forskere.

FORSKNING OG FORMIDLING

Forskningen på Esbjerg Kunstmuseum er med udefrakommende bevillinger markant styrket og sikret på to hovedområder, det kunstvidenskabelige og publikumsundersøgende. Efter ansøgning bevilgede Ny

Carlsbergfondet i 2016 museet et treårigt postdoc-stipendium, der i samarbejde med Københavns Universitet og ph.d. Mette Højsgaard blev afsluttet sidst på året. I sit projekt om kunstens sociale potentiale har hun undersøgt den danske konkrete kunst i efterkrigstiden og dens ideologiske arvtagere i samtidskunsten. Projektet har således haft til formål både at øge vores viden om selve kernen i museets samling betragteligt og samtidig bidrage til den øvrige forskning inden for området ved at belyse væsentlige problemstillinger om kunstens politiske og sociale dimensioner. Som afslutning på projektet involveres Højsgaard med sine forskningsresultater i en udstilling på museet i den serie, vi indledte i 2013, hvor vi med afsæt i de seneste kunstvidenskabelige forskningsresultater præsenterer og aktualiserer et hovedværk i museets samling sammen med værker, der rummer tilsvarende bestræbelser inden for samtidskunsten. Denne udstilling har fokus på Richard Mortensens maleri *Esto es malo* og åbner i 2020.

Ligeledes fortsatte samarbejdet med en forskergruppe på Københavns Universitet under ledelse af postdoc, lektor og psykolog Tone Roald. Fra Ny Carlsbergfondet har hun modtaget støtte til et treårigt projekt, *Aesthetic experiences with visual art*, der bygger videre på hendes projekt om, hvordan oplevelser med billedkunst påvirker den menneskelige psyke. Projektet ligger i forlængelse af både museets mangeårige forskningsprogram i publikums oplevelser og af Tone Roalds ph.d.-afhandling, som hun i sin tid indsamlede data til på Esbjerg Kunstmuseum.

I 2019 fortsatte vi også arbejdet med at opgradere museumsinspektør Christiane Finsen til ph.d.-niveau i overensstemmelse med den nye museumslovs krav til museumsansatte. Som del af sit forskningsprojekt *Mellem institution og livspraksis – en gentænkning af museet som mulig katalysator for integrationen af kunst og virkelighed* blev hendes artikel om, hvordan museer kan skabe rammer for meningsfulde personlige oplevelser, publiceret som hovedartikel i *Nordisk Museologi* i forlængelse af en peer review proces. Ligeledes fortsatte vi forskningsarbejdet inden for det treårige prisbelønnede *Wunderkammer*-projekt, hvor publikum blev interviewet af vores samarbejdspartner Bjarne Sode Funch og undertegnede i den anden udstilling, mens museets veletablerede forskerteam blev indkaldt til at respondere på den første og på de data, Funch kunne præsentere herfra.

Forskning er også en væsentlig del af et storstilet og nyskabende udviklingsprojekt over fem år, som Lauritzen fonden generøst finansierer. Projekt *Kunst for livet* bygger videre på museets erfaringer fra det tværinstitutionelle samarbejde, der var grundlaget for det nu afsluttede 2-årige projekt *Børn, kunst og kontinuitet*. Det gennemføres med pædagog og kulturformidler Diana Boholm som en nøgleperson, der arbejder på museet, i vuggestuer, børnhaver, førskole og indskoling, således at børnenes personlige kunstoplevelser bliver et fælles forankrings- og referencepunkt fra vuggestuealderen til 2. klasse. Og med inddragelse af pædagoguddannelsen er hele fødekædens fortrolighed med billedkunst fremtidssikret. Ligesom vores tidligere børneprojekter tager også *Kunst for livet* afsæt i Esbjerg Kunstmuseums forskningsresultater, der bl.a. viser, hvordan nærkontakt med billedkunst kan få afgørende betydning for børns liv. Derfor fungerer børn og pædagoger som medudviklere af forskellige forløb, der skal give vedkommende oplevelser med professionel billedkunst – oplevelser, som atter gerne skulle få positiv indflydelse på børnenes trivsel, kreativitet og sproglige udvikling eller, kort sagt, deres måde at tage verden til sig på.

I 2019 fortsatte vi desuden samarbejdet med Urbanskolen om deres kulturprofil. Og vi er stadig involveret i to sociale projekter, som kommunen samarbejder med fonde om; dels *Medvind*, som har til formål at bedre rammerne for den sociale mobilitet i Østerbyen, dels *By i balance* på Stengårdsvej, hvor

grundideen er at lade kunst indvirke positivt på udsatte børns hverdag.

Forud for *Billedkunstens dag* havde ca. 225 folkeskoleelever, fordelt på elleve klasser, anvendt museets specielt udviklede materiale som forberedelse til en workshop, hvor de på dagen sammen skabte ét stort fælles værk, inspireret af udstillingen *Wunderkammer 1 – flydende form*. *Billedkunstens dag* var arrangeret i samarbejde med Danmarks Billedkunstlærere/Kreds 4. Og i lighed med tidligere år blev *sommerbilledskolen* også i 2018 hurtigt fyldt op, selv om vi havde udvidet den med fordoblet timetal. Her kunne børn fra 7 til 15 år under kyndig vejledning udvikle deres kreative potentiale med afsæt i sommerens aktuelle særudstillinger. Bl.a. lavede de formeksperimenter med materialer, som kunstneren selv anvender i sine værker; for eksempel omskabte de gammeldags hårnnet til abstrakte geometriske kompositioner.

I samarbejde med Urbanskolen, rapper Johnny Hefty og historiefortæller Pernille Stockfleth gennemførte vi fire ugers huskunstnerforløb, hvor to centerklasser og tre 4. klasser med afsæt i billedkunsten skabte en række imponerende artraps og fængende historier, der blev filmet til videre brug.

Kunsthistoriker og coach Gitte Lønstrup del Santo har udviklet app'en *Art speaks of you*, som vi lod publikum teste på Esbjerg Kunstmuseum. Det er en personlig vejviser, der guider den enkelte ind i kunsten i et forløb på tre trin, hvor det er ens livserfaringer, der er den vigtigste baggage. Pga denne overensstemmelse med museets formidlingsprofil valgte vi at fortsætte samarbejdet.

Ud over alle ovennævnte formidlingstiltag blev der til hver særudstilling udarbejdet både utraditionelle introduktioner og anden formidling, som matchede udstillingens helt særlige karakter og involverede publikum meget direkte som medskabende. Eksempelvis kunne man allerede inden, man trådte ind i udstillingen *Wunderkammer 2 – Mirabilia* få direkte føling med temaet ved at eksperimentere i museets opbyggede wunderkammer i indgangspartiet. Og som introduktion til *Bevidstunderbevidst* kunne man bygge sine egne drømme ved at sammensætte billeder af det velkendte og det ukendte til en overvirkelig komposition, der kunne genfindes i flere af udstillingens surrelle værker.. Sådanne alternative formidlingsformer og introduktioner til kunst bygger på mange års forskning i publikumsoplevelser og bryder med den ellers udbredte museale autoritative fremstillingsform.

ARRANGEMENTER

Årets skiftende særudstillinger dannede udgangspunkt for workshops, der blev udviklet som særligt tilbud til skoleklasser i løbet af året og til børn i vinterferien, påsken, efterårsferien og julen. Hver workshop tog afsæt i den aktuelle særudstillings særlige karakter og værker.

I forbindelse med *Wunderkammer 1 – flydende form* arrangerede vi i samarbejde med Bikubenfonden en velbesøgt *Visionssalon* på museet, hvor kunstkritiker Lisbeth Bonde modererede en diskussion mellem professor i fysik Tomas Bohr, professor og billedkunstner Ferdinand Ahm Krag, lektor ved KU Rune Gade, og ph.d. Camilla Mordhorst dels om forholdet mellem naturvidenskab og billedkunst, dels om wunderkammeret som nutidigt udstillingsformat. Samme udstilling gav anledning til et større arrangement, hvor både museets kuratorer og medkurator professor Tomas Bohr gav omvisninger, ligesom Syddansk Musikkonservatorium gennemførte elektronisk musikalsk rundvisning.

Krydsfeltet mellem musik og billedkunst blev ligeledes opdyrket, da RecorderRecorder (alias fløjtenist Stine Benjaminsen) gennem kombinationer af blokfløjter, stemmer, improvisation og elektroniske effekter skabte en poetisk koncertoplevelse af de sjældne i udstillingen *Bevidstunderbevidst*. I 2019 byttede vi også

rammer med Esbjerg Ensemble, som åbnede den internationale kammermusikfestival i Jytte Høys udstilling *Side by Side*, mens undertegnede forenede billedkunsten med musikalske kompositioner i konservatoriets koncertsal.

I lighed med tidligere år bidrog vi i 2019 atter til *Marbækdagen*, *Esbjerg festuge*, *Fantasyfestivalen* og *Kulturens døgn* med helt nye tiltag, udviklet specielt til disse begivenheder. Bl.a. flyttede vi ind på byens hovedtorv med et kreativt værksted, hvor børn kunne lave eksperimenter og små papirarbejder med afsæt i Richard Mortensens *Barselsfest hos fuglene*. Og så deltog vi i det landsdækkende projekt *Kend dit land*, hvor 4. klasser blev sendt på busture rundt i Danmark for at opleve landets mangfoldige kultur, natur og historie.

Som sædvanlig skulle man være hurtigt ude for at sikre sig en plads til museets eftertragtede ferneringsmiddage, hvor Restaurant Kunstpavillonen, og siden efteråret Restaurant Kunsten, oversætter billedkunsten til gastronomi og kreerer retter, der raffineret og humoristisk matcher de aktuelle udstillinger.

ERHVERVELSER OG STØTTE

Samlingen blev i 2019 forøget med 16 værker. Med støtte fra Slots- og Kulturstyrelsen og Beckett-Fonden kunne vi fra Jytte Høys soloudstilling *Side by Side* erhverve tre værker, der tilsammen repræsenterer de ideer og temaer, som kunstneren har arbejdet med gennem sin mangeårige praksis: *UT* (1997), *Det ternede fællesskab* (2003) og *Familieportræt* (2016). Samtidig supplerer de markant vores samling af konceptkunst og værker i forlængelse af den dadaistiske og surrealistiske bevægelse. Som væsentlige bidrag til samlingens konkrete og konstruktivistiske retning erhvervede vi med fuld støtte fra Ny Carlsbergfondet to installationer af Thorbjørn Lausten, *Dissipator 2* (1983) og *QED* (2013), og efter ansøgning modtog vi fra Statens Kunstfond en tidlig foldeskulptur i messing af Ib Geertsen, *Rytmask form I* (1950), et neonværk af Jeppe Hein, *No Presence* (2002) samt en animation af Ann Lislegaard, *Room with a View* (2002), som har været udlånt til museet i en lang årrække. Fra udstillingen *Wunderkammer 1* erhvervede vi med fuld støtte fra Ny Carlsbergfondet to værker, Sirous Namazi, *Metropolis II* (2018) og Nils Erik Gjerdevik, *Echo no. 4* (2016), der hver især udgør betydelige bidrag til samme konkrete og konstruktivistiske retning, som er selve ryggraden i Esbjerg Kunstmuseums samling. Det samme gælder et centralt værk af Tove Storch, *Untitled* (2017), som Ny Carlsbergfondet finansierede erhvervelsen af i forbindelse med samme fonds donation af en for kunstneren karakteristisk, transparent skulptur i de modsætningsfyldte materialer, stål og silke, *Untitled* fra 2019. Desuden donerede Ny Carlsbergfondet Tomas Bangs *Lean no 1* (1969) som et fornemt komplement til den omfattende samling, vi har af denne kunstners værker. Ligeledes modtog vi Jake og Dinos Chapman's tre modifikationer af Goyas ikoniske raderinger *Krigens rædsler: Grande Hasaña! Con muertos* (2019), som på et metaplan supplerer et af museets hovedværker af Richard Mortensen, der bygger på samme serie raderinger, *Esto es malo* (1959). I forbindelse med erhvervelserne af Jytte Høys og Thorbjørn Laustens værker donerede kunstnerne selv henholdsvis en fotoserie i 12 dele, *Det ternede fællesskab* (2006), og 200 skitser til endnu ikke realiserede projekter.

Foruden denne massive støtte til erhvervelser fik vi store ekstraordinære bevillinger til årets udstillinger, formidlingsprojekter og forskningsarbejde. *Wunderkammer 2 - Mirabilia* blev til på baggrund af det generøse beløb, der fulgte med Bikubenfondens tildeling af visionsprisen samt substantiel støtte fra Augustinus Fonden, mens Jytte Høys udstilling modtog støtte fra Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg. Fra Statens Kunstfond fik vi desuden refunderet kunstnernes visningsvederlag. Ny Carlsbergfondet støttede vores

postdoc-stipendium, mens Lauritzenfonden med en bevilling i millionklassen sikrede, at projekt *Kunst for livet* kan gennemføres over 5 år; hertil bidrager også de involverede institutioner økonomisk. Esbjerg Kommune støttede årets *Fantasyfestival*, *Juleworkshop* og *Billedkunstens dag*, mens Danske Banks Fond og Esbjerg Fonden støttede sommerbilledskolen. Endelig bidrog Jens Ytzen ApS og Tjæreborg Malerforretning, der deltog i realiseringen af *Wunderkammer*-projektet og Jytte Høys udstilling, også økonomisk med støtte i form af annoncering.

ØKONOMI

Esbjerg Kunstmuseum er en selvejende institution, der drives af Esbjerg Kunstforening. Omsætningen var i 2019 på 9,2 mio kr. Esbjerg Kommune betaler hovedparten af driften med et beløb, der udløser maksimalt statstilskud. De resterende tilskud er støtte fra Esbjerg Kommune, Statens Kunstfond, Slots- og Kulturstyrelsen, fra fonde og sponsorer og fra medlemmer af Esbjerg Kunstforening, fra donatorer og virksomheder. Uden denne ekstraordinære støtte og uden medlemmernes bidrag ville det ikke være muligt at opretholde museets høje aktivitetsniveau endsige bevare positionen som et af landets toneangivende museer for moderne kunst og samtidskunst.

BESTYRELSESMEDLEMMER 2019

Formand: Overlærer Jørgen Broch
Næstformand: Landinspektør Søren Nordby
Kasserer: Advokat Peter Schmitz
Direktør Palle Rosendahl
Lods Leif Kronberg Christensen
Landinspektør Søren Nordby
Landmåler Jens Erik Bundgaard
Seniorforsker Morten Hahn-Pedersen
Skoleinspektør Carsten C. F. Møller indtil dennes død

PERSONALE 2019

Museumsdirektør Inge Merete Kjeldgaard
Museumsinspektør Christiane M. Finsen
Museumsinspektør Birgitte Ørom
Museumsinspektør Cecilie Lykkegaard Nielsen
Forvalter Lean Pedersen
Projektmedarbejder Diana Boholm
Rengøringsassistent Margrethe Buch
Museumsassistent Christa Guldbrandt
Museumsassistent Lis Madsen
Museumsassistent Anette Lykke-Kjeldsen
Museumsassistent Kirsten Hørlyck
Museumsassistent Kätthe Hansen

Adjungerede

Postdoc Mette Højsgaard
Dr. phil. Bjarne Sode Funch

Inge Merete Kjeldgaard
Museumsdirektør